

derbedeilor

corciturii spurcăciunii nefericiți endemici și purtători de
putreziciune

asta sunteți
sau ați fost odată în cazul în care nu mai sunteți deloc
picioare uitate în marș forțat spre o lume mai bună
un bec stins de pe partea cealaltă mi se aprinde în cap
și totuși nu mai înaintez decât în genunchi
ale cui sunt
ale cui vor fi toate astea peste câteva secunde apărute așa din
senin

te întrebi
dar tu te uiți la mine ca la un gol în aerul dinaintea noastră
dar eu vă văd corciturii spurcăciunii cum veniți înapoi
și-ncolo vă duceți
călcându-ne pe capete
și pe inimi cu o voioșie grețoasă
și cu liniștea dinaintea de furtună în ochi
picioare uitate în marș forțat ale unor corpuri care nu mai
există
s-au stins și ultimele luminițe de pe la capetele celeilalte lumi
ale cărei începuturi nu se mai văd
numai noi înaintând așa ca prin ceață jumătate oameni
jumătate vânt
și eu adresându-mă mie și imaginilor mele desenate în aer
demult și uitate acolo astfel

corciturii spurcăciunii gunoaie et cetera et
cetera cu care cântau cândva frații petreuş în maramureşul
erei trecute
care vine mereu vine mereu *calcă totul în picioare*(le ei) putrede
nemaivăzute nemaiauzite nemaipăite
ne mai? ne mai

tacâmuri de sfinți/hrana sufletelor

ce tristețe să trăiești o viață de sfânt și să ajungi doar o pungă
de tacâmuri
la care se înșiră din nou cozile de altădată la *frații petreuş*
takimuri takimuri se mira japonezul rătăcit pe la noi întrebând
la ce se înghesuie ăia
takimuri takimuri ar spune dacă ar mai întreba și acum când
cozile urcă spre patriarhie sau chiar și mai sus
viața noastră a fost orânduită între oase
îți rup oasele striga torționarul
mi-au rupt oasele suspinau victimele
vai oasele mele cântă maneliștii vremurilor noi
coadă la oasele sfinților să ne facem bine *să nu ne mai fie dureri*
în loc de viață
coadă la tacâmuri altădată ca un antrenament pentru ce avea
să urmeze
coadă la și coadă la
o ce tristețe să ajungi tacâmuri
oase sfărâmate mărunt
așa cum proceda caghebeul într-un banc de altădată
cu oasele lui attila ca să le facă să mărturisească singure
ale cui au fost și cine pretind a mai fi
oase sfărâmate mărunt ca să ajungă la toată lumea
poftiți și dumneavoastră câte un os poftiți și dumneavoastră
câte o bucățică
și poate așa o să vă vindecați dacă o să știți măcar de ce boală
suferiți

dar boala se cheamă tacâmuri mereu doar tacâmuri
niciodată sfântul întreg așa cum o fi fost
niciodată întregul mereu numai partea
partea noastră de tristețe și nenorocire
cea care o să ne vindece dacă vom crede că
și vom crede că
tacâmuri de sfinți și tacâmuri de pui și tacâmuri de viață
făcută praf de alții mereu de alții niciodată de noi
niciodată de noi înșine
niciodată de noi
oase goale
gioale
ulcele și oale

text vesel despre o lume tristă sau visul unei dimineți de toamnă

pe scurt visul politic

în dimineața aceea mă treziseam cu un ceas mai devreme
și mi se părea că sunt exagerat de bine dispus
de unde toate astea mă întrebam doar luuuumea
e la fel de tristă și de nefericită ca și ieri ca și alaltăieri
ca și mâine

pe urmă se făcu deodată lumină și aflai primele știri
kim jong un ceruse astă-noapte azil politic în coreea de sud
putin îi ceruse lui trump dar și theresei may cam același lucru
juca și el ca omul la două capete
cele din urmă i-a și spus cu o voce tremurătoare
și cu semnul întrebării în coadă
may I

toate se petrecuseră în timp ce dormeam dus
și nici nu visam ce-o să aflu a doua zi adică în dimineața
despre care vă spun
ba mai mult istoria însăși se rescria rapid și radical
sub ochii mei
și în urechile mele mirate dar încă ciulite

hitler i se predase lui eisenhower încă din 1942 de teamă să nu
cadă în brațele lui iosif visarionovici

franco își părăsise dictatura și devenise un democrat convins în țara de foc
mult înainte de a muri
despre lenin ce să vă mai spun că ăsta nici nu existase
iar palatul de iarnă era tot pe malul nevei sau pe-aproape
nu mai țin minte n-am fost acolo decât o singură dată foarte demult

numai stalin trona la kremlin ca o momâie de ceară încă și-n ziua aceea
la vreo câteva decenii de când se anunțase că gata s-a dus
plângeți băieți plângeți fete plângeți babe moși strămoși și
străbabe
gata cu și gata cu

încet-încet mă trezeam din somn cu aceste știri
probabil plăcute
și ascultam altele care mă înspăimântau
în locul lui kim în locul lui lenin
în locul lui hitler în locul lui putin
în locul lui franco în locul lui erdogan erau acum numai democrați
fiecare dintre luptătorii pentru democrație de până atunci
punea mâna pe putere în cartierul lui și se bătea să și-o extindă
era o luptă față de care aia de clasă nu fusese decât o joacă de copii
în locul lui kim venise won în locul lui hitler franz
în locul lui putin vasea și uite-așa câte zece o sută o mie

de dictatori izvorâți din pământ din iarbă verde le luau locul
azilanților proaspăt plecați
toți acei propagatori de principii toți acei mari intelectuali
democrați
toate acele figuri luminoase venerate democate
ale patriilor noastre
le luau pe față locul celor pe care îi convinseseră să plece
pe la vecini sau chiar mai departe
într-un exil aurit

iar eu m-am culcat la loc și de-atunci dorm neîntors
mai ceva decât prințesa aia din pădurea nu știu cum
pentru că pe mine nu are cine să mă mai trezească
niciodată
(cu un sărut neliberconsimțit)

vi se pare că ăsta e un text vesel?
mie nu

1 noiembrie 2018

răspuns celui care m-a întrebat: despre români nimic?

dacă mă întrebi de ce n-am scris nimic despre români
îți răspund
întâi premianții așa cum i-a spus tatăl lui bulă lui bulă
la barul de noapte cu dansatoarele dezbrăcate
repetenții la urmă îți voi răspunde
repetenții la urmă

și cum a și venit urma repede-repede
iată:

al doilea vis politic
nici ăsta vesel

mă trezeam cu mintea tulbure și privind în jur *cu ochi păgâni*
mă întrebam dacă e chiar adevărul adevărat
cel care îmi cutreiera nopțile
ceaușescu însuma un democrat și un liberal
chiar dacă și-a ascuns atât de bine convingerile
de zicea că-i comunist și se făcea că se bâlbâie
când de fapt absolvise-n secret universități multisekulare din vest
iar coana leana era o distinsă aristocrată în travesti
și-și juca atât de bine rolul încât noi am și crezut-o
așa cum credem de altfel aproape orice ni se pune sub nas
păi noi trăim într-o lume pe dos mă întrebam și tot eu
nu știam să-mi răspund
cum cutare e nepotul gornistului
și cutarea o doctoriță în litere care se ignoră
cum se face atunci că
și cum se face că
ei dar lasă că or să vină ei ceilalți și atunci să te ții
măcar or să-și țină tablourile pe pereți iar nu prin morminte
ascunse
măcar or să se prefacă în democrați convinși toți ăștia
și o să murim de bucurie încă o dată crezând că suntem liberi
astfel visam căci puteam să visez orice
chiar un al treilea vis politic mi-a trecut prin cap

visam de foarte multă vreme
dar am renunțat și am preferat
să dorm mai departe
așa neîntors pe partea cealaltă și fără speranță
știam că visele nu se îndeplinesc
(de trei ori) niciodată

30 decembrie 2018

spuneți-mi:

tot vi se mai pare un text vesel?
întreb pentru ultima oară
și nu mai aștept niciun răspuns
pentru că-l știu

1 noiembrie 2018–3 februarie 2019